

II DZIEŃ SKUPIENIA DLA ANIMATORÓW DIECEZJI RZESZOWSKIEJ 2004/2005

*Diakonia jest funkcją wspólnoty i na rzecz wspólnoty.
Wspólnota staje się czymś nadzwyczajnym, a wszystko inne w
stosunku do niej jest tylko służbą, diakonią.*

Ks. Franciszek Blachnicki

PROGRAM

Piątek 17 grudnia – Wybranie

- 19.30 Kolacja
- 20.30 EUCHARYSTIA
- 21.30 Apel Jasnogórski
- 22.30 Cisza nocna

Sobota 18 grudnia– Powołanie

- 7.00 Pobudka
- 7.30 Jutrznia
- 8.00 Śniadanie
- 9.00 Konferencja: *Liturgia jako źródło i szczyt działalności Kościoła*
- 9.30 Praca w grupach
- 11.00 Przygotowanie do liturgii
- 11.30 Namiot Spotkania
- 12.00 EUCHARYSTIA
- 13.15 Obiad
- 15.00 Konferencja: *Powołani na pustynię*
- 15.30 Czas dla wspólnoty
- 16.30 Praca w grupach
- 18.00 Śpiew
- 19.00 Kolacja
- 20.00 Adoracja w intencji rodzin
Modlitwy wstawiennicze
- 21.00 Apel Jasnogórski. Kompleta

Niedziela 19 grudnia– Służba

- 6.30 Pobudka
- 7.00 Eucharystia z Jutrznia
- 8.00 Śniadanie
- 9.30 Konferencja: *„A kto by chciał być pierwszym między wami...”*
- Praca w grupach
- 11.30 Namiot Spotkania
- 12.00 Obiad

KRĄG LITURGICZNY

Rdz 49, 2.8-10

Ps 72

Mt 1, 1-17

NAMIOT SPOTKANIA

Teksty: 2 Sm 7,18-21; Łk 1,39-55; Iz 6,8; Łk 5,4-11

1. *Kimże ja jestem, Panie, że doprowadziłeś mnie aż dotąd?* (2 Sm 7,18)

Dobroć Boga wyzwala w Dawidzie radość i wdzięczność. W działaniu Boga,

w Jego bezinteresownym wyborze, Dawid dostrzega swoje wyniesienie i pokornie

się z niego cieszy. Wsłuchaj się w to zdumienie Dawida, który z pasterza owiec

został powołany na króla i pasterza Izraela.

Kimże ja jestem..., że dał mi Bóg łaskę uczestniczenia w tym darze, jakim jest

Ruch Światło-Życie?

Stań w pokorze przed Panem, który Cię wybrał.

Przypomnij sobie, w jakich okolicznościach zostałeś zaproszony przez Jezusa na oazę, do Ruchu..., jakim byłeś wtedy człowiekiem?

Ogarnij wdzięcznością te miejsca, z których Cię wezwał.

...ze doprowadziłeś mnie aż dotąd..., że mogę uczestniczyć w misji Jezusa i Kościoła, w diakonii Ruchu.

Czy i jak wyrażasz Bogu wdzięczność za to wybranie?

Na ile dostrzegasz w sobie i w innych ten dar wybrania, będący owocem działania Boga w twoim życiu i współpracy z łaską

powołania?

2. „A skądże mi to?

Wielbi dusza moja Pana, gdyż wielkie rzeczy mi uczynił"

W ustach ludzi żyjących słowem Bożym pytanie to jest wyrazem ich osobistego zdumienia nad dobrocią Boga i ludzi: A skądże mi to, że żyję, że wierzę, że doznaję ludzkiej miłości..., że jestem we wspólnocie, w kręgu rodzin, że mogę służyć innym...?

O jakich „wielkich rzeczach" w swoich dziejach myśli dziś Jubilat -Ruch Światło-Życie i każdy, kto do niego został powołany przez Boga? Jakie „wielkie rzeczy" dostrzegasz w swoim życiu, w życiu twojej wspólnoty, rodziny, kręgu?

Wskaż te „wielkie rzeczy", za które dzisiaj, razem z Maryją, śpiewasz Bogu Magnificat.

3. *Oto ja, poślij mnie! "* (Iz 6,8)

Wypłyńcie na głębie! (por. Łk 4)

Czeka nas zatem porywające zadanie — mamy podjąć na nowo pracę duszpasterską. To zadanie dotyczy nas wszystkich. Pragnę jednak zwrócić uwagę -abyśmy mogli wspólnie się ubogacić i ustalić kierunki działania - na pewne priorytety duszpasterskie, które dostrzegłem szczególnie wyraźnie właśnie dzięki doświadczeniu Jubileuszu(Jan Paweł II, NMI).

Charyzmat Ruchu Światło-Życie jest ciągle aktualny - dzisiaj nie mniej niż w przeszłości! Chrystus i Kościół liczy na was! Nie zapominajcie, iż wasze tak bogate dziedzictwo duchowe zobowiązuje! Na zakończenie pragnę złożyć wam życzenia jubileuszowe słowami Ojca Świętego z Listu apostolskiego Novo millennio ineunte: "Duc in altum!(Łk 5,4).

Wypłyńcie na głębie! Dzisiaj te słowa skierowane zostają do nas i wzywają nas, byśmy z wdzięcznością wspominali przeszłość, całym sercem przeżywali teraźniejszość i ufnie otwierali się na przyszłość: « Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki!» (Hbr 13,8).

Czy nadal pielęgnujesz dar Jubileuszu - *Pielgrzymowanie miłości?* W jaki sposób?

Jeśli podejmowałeś wezwanie do modlitwy jubileuszowej w intencjach poszczególnych diakonii Ruchu - czy wierzysz, że została ona wysłuchana? Czy znajduje to wyraz w twoim zaangażowaniu w diakonię? Jak często pamiętasz o priorytetach wskazanych naszemu Ruchowi przez Ojca Świętego: świętość, słowo Boże, Eucharystia,

parafia? Co z tym robisz?

Jak odpowiadasz na wezwania Jana Pawła II w swoim życiu, w życiu wspólnoty, kręgu?

SPOTKANIE I

LITURGII SZCZYTEM I ŹRÓDŁEM

KONFERENCJA:

1. Zjawiska niepokojące: opuszczanie Mszy, atrakcyjność Mszy wspólnotowej, indywidualizm.
2. Eucharystia ustanowiona przez Jezusa – daje życie wieczne.
3. Jezus zaprasza nas na Mszę, jest ona naszym uświęceniem, a nie tylko sprawowanym kultem. OWMR uczy: „Sprawowanie Mszy Świętej powinno być tak podporządkowane, aby wyświęceni szafarze i wierni uczestnicząc w niej zgodnie ze swoim miejscem we wspólnocie czerpali stąd obfite owoce odkupienia, dla osiągnięcia których Chrystus Pan pozostawił nam Najświętszą Ofiarę. Będzie to osiągalne, gdy każda celebrację przygotowuje się tak, aby prowadziła do świadomego, czynnego i pełnego uczestnictwa wiernych.”.
4. Nasze ofiarowanie.
5. Liturgia źródłem i szczytem działalności Kościoła.
6. Rola Ducha Świętego w sprawowaniu Eucharystii.

PRACA W GRUPACH:

WIDZIEĆ

1. Jakie miejsce w życiu Ruchu w diecezji, w parafii, w całej pracy formacyjnej (dzieci, młodzież, dorośli, rodziny) zajmuje formacja liturgiczna?
2. Jak realizowana jest formacja liturgiczna w czasie rekolekcji wakacyjnych?
3. Jak powołanie do formacji liturgicznej jest realizowane w parafiach?
4. Jakże zauważam zaniedbania w liturgii sprawowanej podczas oaz wakacyjnych, Dni Wspólnoty, we wspólnotach parafialnych?
5. Jak często jest celebrowana Eucharystia we wspólnotach Ruchu na parafii?
6. Jaka jest znajomość przepisów liturgicznych wśród animatorów, uczestników?
7. Jak wygląda liturgia diakoniach?
8. Jaka jest znajomość przepisów liturgicznych we wspólnotach?

OSADZIĆ

Liturgia eucharystyczna jest znakiem niebieskich, wiecznych godów Chrystusa Oblubieńca oraz Kościoła - Oblubienicy. Aby dawała przedsmak nieba, musi być starannie przygotowana, tak od strony duchowej jak i zewnętrznej.

W świetle słowa Bożego, lektury tekstów źródłowych oraz wygłoszonej konferencji podziel się:

1. *Słowo Boże*: Łk 22, 7-20; Ap 21,9

Jak teraz rozumiesz liturgię i swoją odpowiedzialność za rozbudzanie eucharystycznego zdumienia?

Co wymaga nawrócenia, przemiany w twoim myśleniu i działaniu (nawyki, rutyna liturgiczna)?

DZIAŁAĆ

1. W jaki sposób możesz pomóc innym w odkrywaniu wielkości i piękna liturgii?
2. Jakie działanie powinniście podjąć w diecezji, by odpowiedzieć na wezwania Roku Eucharystycznego? (Przeczytać ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego).

KRĄG LITURGICZNY

Jr 23, 5-8

Ps 72

Mt 1, 18-24

SPOTKANIE II

POWOŁANI NA PUSTYNIĘ

KONFERENCJA:

1. Czy żyje współczesny człowiek – często samym chlebem.
2. Chrystus uczy odrzucania pokus.
3. Pokusy w naszym życiu.
4. Chrystus daje nam dar – nasze życie napęłnia Paschą.
5. Dochować wierności.

PRACA W GRUPACH:

Wstęp

To Duch Święty wyprowadza Chrystusa Sługę, umiłowanego Syna Ojca na pustynię, aby był kuszony przez diabła. Ewangelia pokazuje mechanizm działania pokusy i wskazuje metodę jej opanowania.

Chcemy być podobni do Chrystusa we wszystkim. Także w walce z różnymi pokusami, na które jesteśmy i będziemy wystawiani, bo i nas Duch nie raz wyprowadzi na pustynię, jeśli chcemy służyć samemu Bogu. Przyjrzyjmy się, jak Jezus postępował na pustyni.

Aktywizacja

- Spotkanie można przeprowadzić w całej grupie animatorów rozważając kolejne pokusy, którym był poddany Jezus.
- Może to być również praca w trzech grupach, z tekstem biblijnym podzielonym na trzy części: Mt 4, 1-11: Grupy rozważają wówczas kolejne kuszenia, którym jest poddawany Syn Boży.

GRUPA 1. - PIERWSZA POKUSA

„Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem». Lecz On mu odparł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych»".

Dzielenie się

- Jakim „chlebem” kusi cię szatan?
- Jakich doświadczyłeś porażek? Co było ich przyczyną?
- Co stanowi twoją tarczę obronną przeciw pokusom, różnego rodzaju „głodom”?

Podsumowanie

Ewangeliczna relacja o kuszeniu Pana Jezusa na pustyni pokazuje mechanizm działania pokusy i wskazuje metodę jej opanowania.

Szatan, podsuwając Panu Jezusowi myśl o możliwości zamiany kamieni w chleb, wykorzystuje jego naturalne odczucie głodu, zwyczajną potrzebę organizmu. Usiłuje przekonać Go, że chleb Mu jest tak niezbędny, że nie może liczyć się z zamysłem Stwórcy, który bezsensownie porozrzucał po pustyni bezużyteczne kamienie. Dostrzegając niedomaganie fizyczne lub duchowe człowieka, dąży on do tego, by spotęgować w nim poczucie potrzeby. Głód *rzeczy* materialnych, duchowych albo innych doznań wzmacnia do tego stopnia, że można zapomnieć o tym, co najważniejsze - o osobistej godności dziecka Bożego. (...)

Pokonanie pokusy było możliwe, gdyż Pan był świadom, że wola Ojca jest ważniejsza niż zaspokojenie własnych potrzeb. Doświadczenie ascezy przekonało Go, że jest w stanie opanować swe pragnienia.

GRUPA 2. - DRUGA POKUSA

„Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień». Odrzekł mu Jezus: «Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego»”.

Dzielenie się

- Jak przeżywasz chwile walki duchowej i pokus? Na co najbardziej liczysz w tej walce?
- Do jakiego stopnia ufasz Bogu i Jego słowu?
- Co stanowi twoją tarczę obronną przeciw pokusom zwątpienia, niewiary?

Podsumowanie

Namawiając do rzucenia się z murów świątynnych, szatan usiłuje znegować zaufanie Pana Jezusa do Ojca. Pokusa niewiary jest najgroźniejszą z trzech przedstawionych przez Ewangelistę. Polega ona na podważeniu prawdomówności Boga.

Człowiek chce sam namacalnie się przekonać, czy Boże obietnice rzeczywiście realizują się. Niebezpieczeństwo polega tu na ocenie prawdy według ludzkich kryteriów. Te zaś domagają się eksperymentu. I tak człowiek oczekuje nadzwyczajnej interwencji Boga, a gdy cud nie następuje, jeszcze bardziej traci do Niego zaufanie i oddala się.

Zwycięstwo nad pokusą niewiary, może dokonać się jedynie przez akt bezgranicznego zaufania Bożej Opatrzności.

GRUPA 3. - TRZECIA POKUSA

„Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon». Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz». Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu".

Dzielenie się

- Jak często zmagasz się z tą pokusą w sobie? Czy zauważasz w sobie pokusę rządzenia, ustawiania ludzi, pokazania się, potrzebę uznania, bycia podziwianym?
- Co stanowi twoją tarczę obronną przeciw pokusom pychy i żądzy władzy? Czy i jak walczysz z nimi?

Podsumowanie

Kolejne kuszenie koncentruje się na ludzkiej żądzy władzy. Za cenę pokłonu Jezus mógłby być panem wszystkich królestw świata. Ten z pozoru nic nie znaczący gest oznaczałby jednak oddanie siebie pod panowanie szatana. (...)

Człowiek jest zdolny poświęcić wiele, by być kimś znaczącym. Jest gotów nawet zerwać wszelkie więzy z Bogiem. Na tego typu pokusę Pan Jezus odpowiada: „Panu Bogu swemu będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu będziesz służył" (Łk 4, 8). Jedynie ten, kto jest oddany Bogu, jest

panem siebie. Pokusa nie ogranicza jego wolności i z Bożym błogosławieństwem będzie czynił sobie ziemie poddaną.

- Rozważanie tajemnicy Różańca świętego:

Jezus, napełniony miłością Ojca i namaszczone Duchem Świętym pokonał szatana i jego pokusy. Źródłem mocy w tej walce był chrzest w Jordanie. Dopiero po tym fundamentalnym dla wypełnienia misji wydarzeniu Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. Syn Boży pozostał wierny woli Ojca i podjętej diakonii dla zbawienia człowieka. Pokonał szatana.

Nas również Duch wyprowadza na pustynię. Źródło naszej mocy tkwi w tajemnicy chrztu świętego, w którym Bóg Ojciec nas usynowił i staliśmy się Jego dziećmi mocą Ducha Świętego. Ten sam Duch Święty namaścił nas w sakramencie bierzmowania dla realizacji naszego powołania. I do zwyciężania mocą Jezusa każdej pokusy, której jesteśmy poddawani, aby się okazało, że to nie z nas, ale z serca Boga pochodzi ta przeogromna moc. Tajemnica Różańca: Kuszenie Pana Jezusa na pustyni

SPOTKANIE III

„A KTO BY CHCIAŁ BYĆ PIERWSZYM MIĘDZY WAMI...”

KONFERENCJA:

1. Jezus wzorem służby dla współczesnego człowieka.
2. Niebezpieczeństwo wypaczenia służby.
3. Służba wypływa z miłości. Służyć to dawać siebie. Jest zobowiązaniem dla każdego. Należy odkryć swoje charyzmaty i nimi się posługiwać.
4. Odkryć swoje miejsce w Kościele.

PRACA W GRUPACH:

Wstęp

„Zawsze grozi Kościołowi niebezpieczeństwo wypaczenia służby, diakonii, w kierunku pojmowania jej jako władzy jednych nad drugimi (...)• Kościół ciągle ponosi wielkie szkody. Dlatego że ci, którzy mają odpowiedzialność za wspólnoty Kościoła, chcieliby wszystko zrobić sami, nikomu nie chcą ufać, nikomu nie chcą przekazać części odpowiedzialności, ale wszystko chcą koncentrować w swoim ręku i wskutek tego nie mogą wszystkiego opanować, wskutek tego nie mogą zdobyć zaufania tych, którzy wraz z nim mają budować wspólnotę. To jest prawdziwa tragedia życia Kościoła, która udaremnia prawdziwe życie, prawdziwy rozwój wspólnoty chrześcijańskiej (Ks. F. Blachnicki).

WIDZIEĆ

Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę.

1. Jak „służba” rozumiana jest w dzisiejszym świecie, w twojej rodzinie, w środowisku nauki i pracy?
2. Jakie przejawy robienia kariery za wszelką cenę, współzawodnictwa, zazdrości, zawiści, eliminowania słabszych dostrzegasz w świecie, w

Kościele, we wspólnocie,? Np.:

- Manipulacja - takie kierowanie ludźmi, aby utworzyć sprawnie działający mechanizm, aby osiągnąć jak największe korzyści.
- Indywidualizm i stawianie siebie na pierwszym miejscu (moje zdanie, moja koncepcja).
- Zazdrość i donosicielstwo.

OSADZIĆ

Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą...

„Wspólnota powstaje tam, gdzie wszyscy, zgodnie ze swoim charyzmatem, podejmują służbę dla jej budowania. Wspólnota nie tworzy się przez to, że jedni mają władzę nad innymi, że są przełożeni i podwładni ale przez to, że wszyscy służą zgodnie ze swoim charyzmatem w budowaniu wspólnoty (ks. F. Blachnicki).

Rozmowa na postawie Słowa Bożego oraz medytacji obrazu

- Co jest istotą służby? - por. Flp 2, 1-8.
- Jakie pułapki spotkałeś na tej drodze? - Mt 20, 20-21.
- Jaki rodzaj pychy i zazdrości zagraża tobie i innym? - Mk 10,35- 38.
- Czy godzisz się być sługą wszystkich i podejmować służebne, pogardzane przez innych prace?
- Współpraca z braćmi w pełnieniu diakonii - współzawodnictwo i konkurencja jako zagrożenie. Jakie dostrzegasz pokusy i niebezpieczeństwa? Co jest twoją największą słabością w tej dziedzinie -Mt 20,21.

DZIAŁAĆ

To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie.

Na podstawie światła otrzymanego w spotkaniu, grupa przygotowuje metodą „niedokończonych zdań” receptę pokornej służby „na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu”.

1. Kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 1. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 2. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 3. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 4. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 5. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 6. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 7. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 8. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech
 9. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech

Modlitwa końcowa

- Modlitwa za siebie nawzajem o szczerą, czystą intencję i ducha pokornej służby.

*spraw byśmy służyli bliźniemu,
wprowadzali pokój,
budowali świat bardziej sprawiedliwy.
Czuwali nad Kościołem
niech będzie autentycznym
miejscem komunii.
Maryjo, daj nam Jezusa!
Spraw, abyśmy za Nim szli
i kochali Go!*

KRĄG LITURGICZNY

Iz, 10-14
Ps 24
Rz 1, 1-7
Mt 1, 18-24